

[Steincke.]

Socialkommissionen. Er Forholdet ikke det, at denne Kommission overhovedet ikke arbejder, saaledes at en Henvisning til dens Arbejde nærmest er, hvad man med et fremmed Ord kalder Bluff? Hvad mener den højtærede Minister med denne Henvisning som Begrundelse for sin Betænkelighed ved at foretage en i øvrigt paakrævet Ændring af en isoleret Refusionsregel? Er det for midlertidigt at slippe udenom en begrundet Hensyntagen til de smaa Kommuner? Vi trænger efter min Formening til racehygiejniske Foranstaltninger og til et helt nyt Refusionssystem. Jeg nærer ikke nogen overdreven Tro til, at den nuværende Regering just brænder af Interesse for disse Problemer, som i øvrigt beskæftiger hele Verden, lige saa lidt som man mærker nogen synderlig Interesse for Socialkommissionens Arbejde, saa jeg er ikke bange for at opfordre den højtærede Sundhedsminister til i sit Forslag i næste Samling at tage Mod til sig og søge for Aandssvagevæsenets Vedkommende at faa etableret en Refusionsordning, der tager større Hensyn til Kommunerne end den nuværende.

Men som Situationen i Øjeblikket foreligger, skal jeg altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

S. Rasmussen: Jeg vil gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Hedegaard: Ogsaa jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Der gives her Tilsagn om Nedsættelse af Kommunernes Andel fra Halvdelen af 1 200 Kr. til 540 Kr., og samtidig er det oplyst, at Udgifterne sandsynligvis ikke vil andrage fuldt 1 200 Kr. Det er bebudet, at der i den kommende Samling vil blive stillet Forslag om at begrænse Tilskuddet til $\frac{5}{12}$, saa man altsaa faar en bestemt Fordeling af Udgifterne mellem Staten og Kommunerne. Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, at vi anser det for rigtigt, at man af praktiske Hensyn, af Hensyn til Administrationen, fastsætter et Fordelingstal, der er let at regne med.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Sundhsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds

(Steincke) har Ret i, at det er vanskeligt at finde et bestemt Princip med Hensyn til Refusionsreglerne, men det ærede Medlem vil vist forstaa, at man ikke ved et lille Lovforslag som dette kan raade Bod derpaa; i øvrigt drejer det sig om store Problemer, som maa siges væsentligst at henhøre under Indenrigsministeriet.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa det racehygiejniske Problem. Jeg skal slet ikke forsøge paa at oprulle dette Problem ved denne Lejlighed, men jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det foreliggende lille Lovforslag om Aandssvagevæsenet i nogen Grad berører dette Problem. Det berører det særlig paa en rent praktisk Maade. Jeg har været betænkelig ved helt at imødekomme Købstadforeningens Ønske om en større Nedsættelse af Kommunernes Kontingent, især fordi Statens Udgifter til Aandssvagevæsenet derved vilde blive i væsentlig Grad forøget. Dette er jeg noget betænkelig ved, thi i første Række gælder det med Hensyn til vore aandssvage om, at vi har et tilstrækkeligt Antal Pladser til at modtage dem, der trænger til Indlæggelse. I det Øjeblik Statens Udgifter allerede ved det nuværende Antal Pladser forøges i væsentlig Grad, er det indlysende, at Staten i nogen Grad maa være betænkelig ved yderligere at forøge Pladsernes Antal. Men en Forøgelse af Pladsernes Antal er efter min Mening yderst nødvendig og paakrævet, idet det er af den største Betydning, at man paa Anstalterne kan indlægge de aandssvage, der ellers, om jeg saa maa sige, i Fremtiden kan formere de aandssvages Antal. Jeg tænker navnlig her paa yngre Kvinder i den Alder, da de faar Børn. Jeg ser det i Øjeblikket som en Hovedopgave for Aandssvagevæsenet at skaffe et tilstrækkeligt Antal Pladser, saaledes at de unge Kvinder ikke gaar for Lud og koldt Vand i Samfundet og formerer de aandssvage, idet Erfaringen viser, at disse Kvinder ofte føder aandssvage Børn. Derfor er jeg i nogen Grad betænkelig ved at forøge Statens Udgifter til den enkelte Plads i en saadan Grad, at man bliver betænkelig ved at oprette et tilstrækkeligt Antal Pladser.

Steincke: Naar den højtærede Minister tænker paa at forøge Pladserne paa Aandssvageanstalterne af de i øvrigt berettigede Grunde, han nævnte, skal disse Pladser jo betales af en eller anden Institution, hvis private ikke kan betale. Naar man er betænkelig ved at forøge Statens Udgifter og